

כג וידבר יהוה אל-משה לאמר:

וידבר יהוה אל-משה לאמר:

ומליל יי עם משה למימר:

כד דבר אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש:

דבר אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש: מליל עם בני ישראל למימר בירחא שביעאה בחד לירחא יהי לכון ניהא דוכרן יבבא מערע קדיש:

כה כל-מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה:

כל-מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה:

כל עבדת פלחנא לא תעבדון ותקרבונין קרבנא קדם יי: ם

כו וידבר יהוה אל-משה לאמר:

וידבר יהוה אל-משה לאמר:

ומליל יי עם משה למימר:

כז אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה:

אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה:

כח בעשרא לירחא שביעאה הדין יומא דכפוריא הוא מערע קדיש יהי לכון ותענונין ית נפשתיכון ותקרבונין קרבנא קדם יי:

רשי

שכחה ופאה לעני פראוי, מעלין עליו פאלו (ס"א: בנה) בית-המקדש קיים ומקריב קרבנותיו בתוכו. **תעוב**, הנח לפניהם והם ילקטו' — ואין לה לסיע לאחד מהם. **אני ה' אלהיכם**, נאמן לשלם שָׁכָר:

(כד) זכרון תרועה, זכרון פסוקי זכרונות ופסוקי שופרות' (ר"ה לב). — לזכר לכם עקדת יצחק, שקרב תחתיו איל (ר"ה טז):
(כה) והקרבתם אשה, המוספין האמורין ב'חמש הפקודים':

(כז) אך, כל 'אכין' ו'רקין' שבתורה, מעוטין — מכפר הוא לשבים ואינו מכפר לשאינם שבים (שבועות יג.):

כה וְכַל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְכַל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
וְכָל עֲבִידָא לָא תַעֲבִדוּן בְּכֶרֶן יוֹמָא הַדִּין אַרְי יוֹמָא דְכַפּוּרָא הוּא לְכַפֵּרָא עֲלֵיכוֹן קָדָם יי אֶלְהָכוֹן:

כט כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ:

כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ:
אַרְי כָּל אַנְשָׂא דִּי לֹא מִתְעַנֵּי בְּכֶרֶן יוֹמָא הַדִּין וַיִּשְׁתַּיֵּצִי מֵעַמְהָא:

ל וְכַל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהֵאבְדְתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמָּה:

וְכַל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהֵאבְדְתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמָּה:
וְכָל אַנְשׁ דִּי תַעֲבִד כָּל עֲבִידָא בְּכֶרֶן יוֹמָא הַדִּין וְאוּבַד יֵת אַנְשָׂא הַהִיא מִגּוֹ עַמָּה:

לא כֹּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:

כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:
כָּל עֲבִידָא לֹא תַעֲבִדוּן קַיִם עָלֶם לְדַרְיכוֹן בְּכָל מוֹתְבַנְיכוֹן:

לב שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם:

שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם:
שַׁבַּת שַׁבְּתָא הוּא לְכוֹן וְתַעֲנוּן יֵת נַפְשֹׁתֵיכוֹן בְּתַשְׁעָא לְיַרְחָא בְּרַמְשָׂא מְרַמְשָׂא עַד רַמְשָׂא תְנוּחוֹן

נִיחָכוֹן: פ שישי

~~~~~ רש"י ~~~~~

(ל) וְהֵאבְדְתִי, לפי שהוא אומר 'פרת' בכל מקום, ואיני יודע מה הוא, כשהוא אומר 'והאבדתי' — למד על הפרת, שאינו אלא אבדן:

(לא) כָּל מְלֹאכָה וְגו', לעבר עליו בלאוין הרבה, או להזהיר על מלאכת לילה כמלאכת יום (יומא פא.): מְקַרְא־קַדְשׁ (פסוק כז), קדשהו בכסות נקיה ובתפלה ובשאר ימים טובים — במאכל ובמשתה ובכסות נקיה ובתפלה: